

[Lynnerup Nielsen.]

Det er måske muligt, når brændselshjælpen bliver udbetalt et par måneder før — som den jo må antages at ville blive, når lovforslaget vedtages —, at det vil hjælpe noget, men større optimisme i så henseende tror jeg ikke der er grund til. Jeg tror nok, at de overfyldte brændselslagre til en vis grad kan skyldes, at arbejdsløse simpelthen ikke har penge til at købe det nødvendige brændsel og må købe det i meget små portioner, i mange tilfælde kun for dage frem i tiden.

Men når lagrene i dette efterår er så overfyldt, som de er, og som man vel sjældent har set det, skyldes det dog nok så meget, at tusinder af arbejdere, der endnu er så heldigt stillet at have arbejde, heller ikke i dag er i stand til at forsyne sig med brændsel for en hel fyringsperiode eller en væsentlig del af fyringsperioden. Dertil har den politik, der har været ført, gjort altfor store indgreb i den jævne og almindelige befolknings økonomi og i særlig grad i enhver arbejders økonomi. Ikke mindst har de store skatter udhulet lønnen, med renter og bøder og omvarende pantefogeder på snart sagt alle landets arbejdspladser. Mon ikke den politik, der føres, er meget skyld i, at færre og færre har råd til at tage det mest nødvendige brændsel hjem, selvom de endnu er så heldigt stillet at være på en arbejdsplads. Den tryghed, der tidligere var rådende i arbejderhjem ved en vinters begyndelse derved, at man havde det nødvendige brændsel i kælderen, er nu borte i tusinder af arbejderhjem. Kravene, som stilles, overgår simpelthen ydeevnen.

Jeg tror nok, at de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, om de store brændselslagre, afspejler den triste kendsgerning, at de arbejdsløse ikke har penge til at købe brændsel, men brændselshjælpene på oplagspladserne afspejler sikkert også den forarmelse, der er rådende i tusinder af arbejderhjem.

I begrundelsen for det lovforslag, som vi stillede den 16. oktober om at fremme udbetaling af brændselshjælp, siger vi, at vi ingenlunde erklærer os tilfredse, hverken med brændselshjælpens størrelse eller arbejdsløshedslovgivningens øvrige bestemmelser, men forbeholder os at vende tilbage til ændringer på dette område. Det, mit parti lægger vægt på, er naturligvis først og fremmest arbejde i stedet for understøt-

telse, og mit partis opfattelse af hele beskæftigelsesproblemet, og hvad der knytter sig dertil, er der gjort rede for af mit partis ordfører for en forespørgsel til den højtærede arbejds- og socialminister for ikke ret lang tid siden og senere i en tale, som er holdt af det ærede medlem hr. Alfred Jensen under finanslovdebatten.

Men når retten til arbejde nu engang ikke er sikret og der i dag er omkring 80.000 arbejdsløse og alt tyder på, at dette tal yderligere vil vokse, så må der hjælp til, og her er brændselshjælpen en øjeblikkelig hjælp, og det er påkrævet, at den kommer hurtigt til udbetaling, sådan at der også kan blive lunt i de arbejdsløses stuer. Hurtig hjælp her er faktisk dobbelt hjælp.

Som jeg allerede har sagt, føler vi os ikke tilfreds stillet ved den brændselshjælp, der ydes, og vi tror ikke, de arbejdsløse føler sig tilfredse. Brændselshjælpen er utilstrækkelig, den dækker med de nuværende ret høje brændselspriser ingenlunde et normalt forbrug i en kakkellovnsfyret lejlighed. Ingen arbejdsløs kan tage af understøttelsen til brændsel, uden at det medfører, at han må nægte sig det mest nødvendige; det betyder simpelthen sult, hvis der tages af understøttelsen til brændsel. Selvom brændselshjælpen nu er pristalsreguleret og beløbet udgør 91 kr. til forsørgere og 59 kr. til ikkeforsørgere, dækker beløbet i bedste fald kun en trediedel af et normalt brændselsforbrug. Problemet brændsel er ikke løst alene med, at udbetalingen af hjælpen er fremskyndet et par måneder. Det er en fordel, at det er sket, det anerkender vi, men al den stund beløbet ikke dækker et normalt brændselsforbrug, vil kravet fra de arbejdsløse om en øget hjælp stadig trænge sig på. Når der er gennemført rationering af brændsel for at sikre en retfærdig fordeling til alle landets borgere, burde også alle, der er kastet ud i arbejdsløshed uden egen skyld, have mulighed for fuldtud at udnytte deres brændselstildeling derved, at der ydes en brændselshjælp af en sådan størrelse, at det bliver muligt for den arbejdsløse at få det nødvendige brændsel.

Intet af de to forslag, vi har til behandling her, rummer mulighed for noget sådant, hverken det, som er fremsat af den højtærede arbejds- og socialminister, eller det, der er fremsat af mit parti, men begge forslag tager sigte på, at den brændselshjælp, der kan ydes gennem arbejdsløshedskas-